

پرسش ۱۶۷: درباره‌ی آیه‌ی (وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا....)

سؤال/ ۱۶۷: بسم الله الرحمن الرحيم والصلاة والسلام على محمد وآل محمد سيدي اليماني السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
أرجو الإجابة على أسئلتى فإني سائل، وأنتم آل محمد معدن الكرم، وإذا صدق السائل هلك المسؤول:

بسم الله الرحمن الرحيم و سلام و صلوات بر محمد و آل محمد!
اقای من یمانی سلام علیکم و رحمت خدا و برکاتش بر شما باد
امیدوارم به سوالم پاسخ دهید که من درخواست کننده هستم و شما آل محمد معدن جود و کرم؛ که اگر درخواست کننده راست گوید، سوال شونده هلاک خواهد شد.

قال تعالى: (وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ) [624]. وقال تعالى: (وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ) [625].

حق تعالی می‌فرماید: (و کافران گروه گروه به جهنم رانده شوند و چون به جهنم رسند درهایش گشوده گردد و نگهبانان آتش گویند: آیا فرستادگانی از خود شما بر شما مبعوث نشدند تا آیات پروردگارتان را برایتان بخوانند و شما را از دیدار در چنین روزی بترسانند؟ می‌گویند: بلی ولی بر کافران کلمه‌ی عذاب محقق شده بود) [626]، و نیز می‌فرماید: (و آنان را که از پروردگارشان ترسیده بودند گروه گروه به بهشت برده می‌شوند و چون به بهشت برسند درهایش گشوده گردد و نگهبانان بهشت گویندشان: سلام بر شما! گوارایتان باد! جاودانه به اندرون آید). [627]

والتساؤل هنا عن الفرق بين قوله تعالى (فتحت أبوابها) عند ذكر حالة دخول الكافرين إلى جهنم في الآية (٧١)، وبين قوله تعالى: (وفتحت أبوابها) عند ذكر حالة دخول المتقين إلى الجنة في الآية (٧٣)، فلم ذكر حرف الواو في الثانية، ولم يذكره في الأولى؟

پرسشی که در این جا پیش می آید درباره ی تفاوت میان این سخن حق تعالی (فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا) به هنگام بیان وضعیت داخل شدن کافرین در جهنم در آیه ی ٧١ با گفتار (وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا) به هنگام بیان وضعیت داخل شدن تقواییشگان به بهشت در آیه ی ٧٣ می باشد؛ چرا در آیه ی دوم حرف «واو» آمده است ولی در آیه ی نخست خیر؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين

النار عقاب، والعقاب لا تفاضل فيه، فهو امتهان، قال تعالى: (قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ) ([628]). فبمجرد مجيء وحضور أهل النار المستحقين لها كعقوبة لهم على سوء أعمالهم تفتح أبوابها لهم جميعاً، فلا فضل لفوج منهم مثلاً ليسلم مفاتيح النار، وحتى لو تسلمها أحدهم فهي ليست كرامة له لأنه واردها.

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و

سلم تسليمًا.

آتش عذاب است و در عذاب هیچ برتری و فزونی جستن در کار نیست و تنها کوچکی و حقارت می باشد. حق تعالی می فرماید: (گوید: به میان امت های از جن و انس که پیش از شما بوده اند، در آتش داخل شوید. هر امتی که به آتش داخل شود امت همکیش خود را لعنت کند تا چون همگی در آن جا گرد آیند، گروه هایی که پیرو

بوده‌اند درباره‌ی گروه‌هایی که پیشوا بوده‌اند گویند: پروردگارا! اینان ما را گمراه کردند، دو چندان در آتش عذابشان کن. گوید: عذاب همه دو چندان است، ولی شما نمی‌دانید.) [629]] پس اهل آتش که به خاطر اعمال بدشان مستحق آن شده‌اند به محض این که بیایند و حضور یابند، تمام درهای جهنم برای آن‌ها گشوده می‌گردد و بر هیچ گروهی از آن‌ها هیچ فضل و برتری وجود ندارد که مثلاً کلیدهای آتش را تحویل گیرد، و حتی اگر یکی از آن‌ها کلیدها را دریافت دارد، بزرگواری و کرامتی برای او نیست؛ چراکه او در آتش وارد می‌شود.

أما الجنة فهي الثواب، وفي عرصات يوم القيامة يُكافأ فوج من بني آدم - زمرة كما في السورة - بأن يسلم مفاتيح الجنة ويكون هذا الفوج (أو الزمرة) أول الداخلين إلى الجنة، وهم الذين يفتحون باب الجنة، وبهم تفتح الجنة، فيحاسب أصحاب الجنة في القيامة لبيان فضل أهل الفضل منهم. فالواو أفادت (التراخي والمهلة)، حتى يسلم هؤلاء الفوج (الزمرة) مفاتيح الجنة، وهم أصحاب القائم (عليه السلام).

اما بهشت پاداش است و در عرصه‌های روز قیامت گروهی از فرزندان آدم مطابق آن چه که در سوره آمده است پاداش می‌گیرند. این دسته یا گروه اولین کسانی خواهند بود که وارد بهشت می‌شوند و آن‌ها هستند که درب‌های بهشت را می‌گشایند و با آن‌ها بهشت گشوده می‌گردد. بنابراین اهل بهشت به این جهت مورد حساب و کتاب قرار می‌گیرند تا فضیلت و برتری اهل فضیلت از میان آن‌ها مشخص گردد. بنابراین «واو» عقب انداختن و مهلت دادن را می‌رساند تا این که این دسته (گروه) کلیدهای بهشت را دریافت دارند و این‌ها، اصحاب قائم (علیه السلام) می‌باشند.

أما أصحاب النار فلا داع للتراخي والمهلة معهم، فهم يدخلون النار بغير حساب؛ لأن أسماءهم غير مكتوبة في سجل الحياة، بل هم أموات لا يكلمهم الله ولا يحاسبهم فكفى بالنار مكلم لهم (إنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا

أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ(630)، وقال تعالى: (قَالَ اخْسَوْوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ)(631).

اما دلیلی برای به عقب انداختن و مهلت دادن به اهل آتش نمی باشد و آنها بی حساب به آتش داخل می شوند؛ چراکه اسامی آنها در سجل حیات ثبت نشده است؛ بلکه آنها مردگانی هستند که خداوند با آنان سخن نمی گوید و آنها را محاسبه نمی نماید و همین بس که آتش با آنها سخن می گوید: (کسانی که عهد خدا و سوگندهای خود را به بهایی اندک می فروشند در آخرت نصیبی ندارند و خداوند در روز قیامت نه با آنان سخن می گوید و نه به آنان می نگرد و نه آنان را پاکیزه می سازد، و برایشان عذابی است دردآور)(632) (گوید: در آتش گم شوید و با من سخن مگویید).

[624] - الزمر : 71.

[625] - الزمر : 73.

[626] - زمر : 71.

[627] - زمر : 73.

[628] - الأعراف : 38.

[629] - اعراف : 38.

[630] - آل عمران : 77.

[631] - المؤمنون : 108.

[632] - مؤمنون : 108.